

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1349/2024
05.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саве Живковића, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саве Живковића - адвоката Радослава Тадића, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр. 456/23 од 29.02.2024. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр. 79/24 од 28.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саве Живковића - адвоката Радослава Тадића, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр. 456/23 од 29.02.2024. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр. 79/24 од 28.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр. 456/23 од 29.02.2024. године окривљени Сава Живковић је оглашен кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године и 9 месеци и кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 3 месеца, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године коју ће издржавати по правоснажности пресуде. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву, а како је то ближе одређено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр. 79/24 од 28.08.2024. године жалба браниоца окривљеног Саве Живковића - адвоката Анђеле Бранковић Весић, одбијена је као неоснована и побијана пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Саве Живковића - адвокат Радослав Тадић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи пресуде Основног суда у Ваљеву К.бр. 456/23 од 29.02.2024. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр. 79/24 од 28.08.2024. године и окривљеног ослободи оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Саве Живковића - адвокат Радослав Тадић у поднетом захтеву наводи да у делу изреке првостепене пресуде којом је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ на тај начин што је „угрозио спокојство грађана, нарочито сведока АА и ББ“ иако та радња не представља радњу извршења наведеног кривичног дела цитирајући одредбу члана 344. став 1. КЗ, истиче да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела већ прекршаја, обзиром да спокојство грађана није било значајније угрожено, те да суд потпуно паушало и произвољно пуким парафразирањем законске одредбе члана 344. став 1. КЗ наводи да је истим радњама окривљени и „теже ремети јавни ред и мир“, без навођења у чему се исто огледа. Надаље захтевом бранилац окривљеног, у односу на кривично дело из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, истиче да из изреке првостепене пресуде којом је окривљени оглашен кривим да је службена лица ометао у вршењу службене дужности и то на тај начин што је „одбио да им да личну карту“, затим што је одбио да се „подвргне лекарском прегледу“ и што је одбио да се подвргне алкотестирању, а које се радње извршења дела огледају у томе што се окривљени „дрско понашао“ и „константо миголобио, одбијајући сарадњу са оштећеним“, не произилази постојање радњи извршења кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело насилничко понашање из члана 344. Кривичног законика има свој основни облик (став 1.) којим је прописано да кривично дело насилничко понашање чини онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским и безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир и квалификовани облик (став 2.) којим је прописано да тежи облик кривичног дела из члана 344. Кривичног законика постоји ако је дело из става 1. извршено у групи или је при извршењу дела

неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана.

Према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, окривљени је у време и на месту означеном у изреци пресуде „... злостављањем и вршењем насиља према ошт. ВВ и дрским и безобзирним понашањем, угрозио спокојство грађана, нарочито сведока АА и ББ и теже реметио јавни ред и мир, на тај начин што је дошавши у поменути пекару, без икаквог повода више пута уносио ошт. ВВ у лице...“, „...тражећи од њега да изађе напоље како би се обрачунали, што је оштећени одбио, да би потом насрнуо на ошт. ВВ и поред покушаја сведока ГГ да га у томе спречи, својом десном руком ударио оштећеног у пределу лица, услед ког ударца су наочаре оштећеног пале на под, да би се затим отргао сведоку ГГ који је покушао да га задржи, пришао оштећеном са леђа и поново га ударио у темени део главе, а затим и својим коленима задао ударце оштећеном у пределу лица, због чега је оштећени пао на под, наневши на тај начин оштећеном лаку телесну повреду у виду нагњечења капка и предела око ока, при чему је олако држао да до тога неће доћи... „, при чему је био способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела чије је извршење хтео, те свестан забрањености истог.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног стичу се сва обележја како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у злостављању и вршењу насиља, те дрском и безобзирном понашању, изазивању туче, затим последице дела која се састоји у угрожавању спокојства грађана и тежем ремећењу јавног реда и мира, као и квалификаторне околности тежег облика кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, наношење лаке телесне повреде оштећеном приликом извршења основног дела.

По налажењу овога суда радње које је окривљени предузео критичном приликом на јавном месту – пекари „...“, на начин који је описан у изреци правоснажне пресуде, наневши при томе оштећеном лаке телесне повреде, представљају вршење насиља према другом, изазивање туче и дрско и безобзирно понашање окривљеног, којим радњама је проузрокована забрањена последица дела – угрожавање спокојства грађана који су се ту нашли нарочито сведока АА и ББ и теже ремећење јавног реда и мира, које за разлику од истородног прекршаја, има озбиљне последице по спокојстви грађана или јавни ред и мир, при чему је и наношење лаке телесне повреде оштећеном нането за време извршења кривичног дела из става 1. члана 344. КЗ

Основни облик кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру („Службени гласник РС“, број 6/2016 и 24/2018) чини онај ко прети да ће напасти, покуша да нападне или нападне или на други начин омета службено лице надлежних органа из члана 2. овог закона у вршењу службене дужности.

По налажењу овога суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у тачки 2. изреке првостепене пресуде и то - да је окривљени Сава Живковић „дана

26.11.2022. године око 04,10 часова, у ..., испред пекаре „“ у ... улици, свестан свога дела, чије извршење је и хтео, свестан забрањености истог, након извршења кривичног дела из става 1. овог диспозитива, ометао на други начин службена лица у вршењу службене дужности и то полицијске службенике интервентне патроле ПУ Ваљево, оштећене ..., на тај начин што је при приспећу ове полицијске патроле испред поменуте пекаре, по позиву због претходно описаног догађаја, пошто је оштећени ДД затражио од окривљеног личну карту ради утврђивања идентитета, што му је претходно и нагласио, окривљени одбио то да учини, да би оштећени ДД поново тражио личну карту, а окривљени поново одбио да је да, на шта га је претходно оштећени ДД упозорио да уколико не преда личну карту, да ће морати да буде одведен у просторије ПУ Ваљево како би била извршена службена радња утврђивања идентитета, а да је све време разговора са оштећеним ДД окривљени викао и дрско се понашао, крећући се непрестано напред – назад, лево – десно, машући рукама, да би се када му је оштећени ДД издао наређење да крене ка службеном возилу, оглушио о ту наредбу одбијајући да крене са оштећенима, оглушујући се и на упозорење оштећеног ДД да ће уколико одбије ту наредбу морати да употреби средства принуде – „лисице“, окривљени рекао да неће да крене са оштећеним пружају константно пасиван отпор, због чега га је оштећени ухватио за леву руку радећи тзв. „кључ“ и стављајући руку окривљеном на његова леђа, а окривљени се константно мигوليو, одбијајући сарадњу са оштећенима и не дозвољавајући им да му ставе „лисице“, због чега је морао да приђе и оштећени ЂЂ и да ухвати окривљеног за десну руку и примени исти захват према окривљеном као и оштећени ДД, стављајући му „лисице“ на руке, смештајући окривљеног у службено возило, па су оштећени затим окривљеног одвезли у Ургентни центар на лекарски преглед, који је окривљени одбио, а потом и у Полицијску управу, где су започету радњу утврђивања идентитета окривљеног и завршили, а где је окривљени одбио да се подвргне алкотестирању ...“, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног Саве Живковића стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим.

Супротно ставу браниоца окривљеног, кривичноправне радње које је критичном приликом предузео окривљени Сава Живковић, а које су ближе описане у тачки 1. и тачки 2. изреке првостепене пресуде, по налажењу овога суда, представљају радње којима се угрожава спокојство грађана и теже ремети јавни ред и мир, при чему је неком лицу нанета лака телесна повреда, односно омета службено лице у вршењу службене дужности, обзиром да исте представљају како угрожавање спокојства грађана, теже ремећење јавног реда и мира, наношење лаке телесне повреде, тако и активно отежавање овлашћеном службеном лицу, полицијском службенику оштећеном ДД и оштећеном ЂЂ да изврше службену радњу утврђивања идентитета окривљеног, након извршења кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, то се као неосновани оцењују наводи браниоца којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Сходно наведеном, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић